

dotem admonemus, non sibi demum soli vivendum sancto: ipse enim vero est operarius quem Christus *exit conducere in vineam suam* (1). Ejus igitur est fallaces herbas evellere, serere utiles, irrigare, tueri ne inimica homo superseminet zizania. Cavendum propterea sacerdoti ne, inconsulto quodam intimæ perfectionis studio adductus, quidquam prætereat de muneris partibus quæ in aliorum bonum conducunt. Cujusmodi sunt verbum Dei nuntiare, confessiones rite excipere, adesse infirmis præsertim morituris, ignaros fidei erudire, solari morientes, reducere errantes, usquequaque imitari Christum: *Qui pertransiit benefaciendo et vivendo omnes oppressans a diabolo* (2).

Inter hæc vero insigne Pauli monitum sit menti defixum: *Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus* (3).

Liceat quidem euntes et flentes mittere semina; liceat ea labore multo fovere; sed ut germinent edantque optatos fructus, id nempe unius Dei est ejusque præpotentis auxilii. Hoc accedit magnopere considerandum. nihil præterea esse homines nisi instrumenta, quibus ad animorum salutem utitur Deus; ea oportere ideo ut apta sint quæ a Deo tractentur.

Qua sane ratione? Num ulla putamus vel insita vel parta studio præstantia moveri Deum ut opem adhibeat? *Nequaquam: scriptum est enim: Quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes; et infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia; et ignobilia mundi, et contemptibilia elegit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret* (4).

Unum nimirum est quod hominem cum Deo jungat, unum quod gratum efficiat, atque non indignum ejus misericordiæ administrum: vitæ morumque sanctimonia. Hæc, quæ demum est supereminens Jesu Christi scientiæ, sacerdoti si desit, desunt ei omnia. Nam, ab ea disjunctæ, ipsa exquisitæ doctrinæ copia (quam Nosmetipsi nitimur in clero provehere). ipsaque agendi dexteritas et sollertia, etiam ei emolumenti aliquid vel Ecclesiæ vel singulis affere possint, non raro tamen detrimenti iisdem sunt debilis causa. Sanctimonia vero qui ornetur et affluat. is quam multa possit, vel infirmus, mirifice salutaria in populo Dei aggredi et perficere, complura ex omni ætate testimonia loquuntur: præclare, non remota memoria, Joannes Bapt. Vianney, animarum in exemplum curator, cui honores Cælitum Beatorum Nosmet decrevisse lætamur. — Sanctitas una nos

(1) Matth. XX, 1.

(2) Act. X, 38.

(3) I. Cor. III, 7.

(4) I Cor. I, 27, 28.